

Obraćanje visokog predstavnika Valentina Inzka povodom obilježavanja 20. godišnjice helikopterske nesreće na Prokoškom jezeru

Vrijedi izgovorena riječ

Članovi porodica, g. predsjedniče, ekscelencije, dame i gospodo,

Prije nego počnem sa obraćanjem, želim prvo odati priznanje i zahvaliti lokalnim organima – Ministarstvu unutrašnjih poslova, Upravi policije i Specijalnoj policiji, kao i Općini Fojnica – za osiguranje i održavanje ovog mjesta sjećanja i ove komemoracije svake godine bez izostanka od tog tragičnog dana 1997. godine.

Dame i gospodo,

Prije dvadeset godina, ljudi kojima danas odajemo počast izgubili su život na ovoj planini radeći za mir.

Godine 1997., dakle manje od dvije godine nakon sukoba, ratne rane su još uvijek bile svježije u Bosni i Hercegovini. Niko nije zasigurno znao da li će se mir održati. A bilo je mnogo posla koji je trebalo uraditi.

Peter Backes, Livio Beccaccio, Andrzej Buler, David Kriskovich, Leah Melnick, Charles Morpeth, William Nesbitt, Marvin Padgett, Thomas Reinhardt, Jurgen Schauf, Georg Stiebler i Gerd Wagner znali su to.

Oni su došli ovdje da pomognu.

Iz različitih zemalja i različitih sredina, oni su došli da daju svoj doprinos miru. U vrijeme kada su ratni ožiljci još uvijek bili vidljivi, kada je ponovo trebalo izgraditi institucije, kada su strane koje su se samo dvije godine ranije gledale preko nišana sada nastojale da formiraju demokratske koalicije, a izbjeglice još uvijek bile raseljene iz svojih domova, oni su znali da postoje rizici. A ipak su došli ovdje da pomognu.

Dvadeset godina kasnije, cijela jedna generacija izrasla je do punoljetstva. Ponekad se čini kao da smo u nekoj drugoj zemlji, u nekom drugom svijetu.

Mir koji je 1997. godine bio tako krhak održao se više od dvije decenije. U cijeloj zemlji postoji sloboda kretanja, jedinstvena valuta, jedinstvena vojska, a institucije koje su bile predviđene mirovnim sporazumom su uspostavljene – ovo je samo nekoliko primjera.

I dok političke i ustavne razmirice isuviše često odvlače lidere ove zemlje sa puta prosperiteta i političke stabilnosti, ne trebamo uzimati zdravo za gotovo da se ovi sukobi završavaju isključivo u političkoj areni.

To su postignuća iz prvih godina mirovnog procesa i njima su kolege kojima danas odajemo počast dali svoj neizbrisiv doprinos.

Nas, koji unutar međunarodne zajednice još uvijek radimo na pružanju podrške ovoj zemlji na njenom putu ka prosperitetu i sigurnosti, njihova žrtva podsjeća na odgovornost da trebamo uraditi sve što možemo da nastavimo graditi dalje na temeljima koje su oni postavili.

Mi to nećemo zaboraviti. I nećemo zaboraviti njih.